

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ПРИМКИТЕ НА АМАЛИК

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти.....	3
1. Видението с грабването на Църквата	7
2. Видението с битката против Амалик	14
3. Непокорството на Саул	22
4. Примките на Амалик	28

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Сега душата ми величае Господ за неизказаната Му Милост към Църквата. Защото когато Той идва да говори на сърцето, то тогава същото това сърце разбира, че е било голо и незащитено. Същото това сърце проумява, че без Божия Глас би останало завинаги в блатните тресавища на този свят. Аз не зная до каква степен в многото църкви амвонът се предоставя на Господ Исус, но със сигурност мога да ти кажа, че Спасителят отдавна е сменил амвоните на църквите с амвона в смиреното сърце. Защото само сърце, което се е отказало от всичко на този свят, може да издържи думите Му и да следва Гласа Му. И моят Господ до последно ще стои на вратите и ще хлопа, дано някой би чул Гласа Му и последвал Волята Му. А книгата, която ти сега държиш в ръцете си, ще ти разкрие толкова дълбоки тайни и самата тя ще е такова радикално слово към сърцето ти, щото не остава друго, освен да коленичиш пред Бога и да се покаеш, ако думите Му са те изобличили.

В последните месеци Господ все по-често и по-често започна да идва при мен и да ми дава определени послания към църквите. Самият аз бях учуден от благодатта и помазанието, с които се раждаха пророческите книги. Докато вълнението и впечатлението от виденията в една книга още не бяха ме напуснали, Исус идваше при мен с ново послание и нови видения. Всичко това ме накара да мисля и да затвърдя в себе си убеждението, че до края е останало съвсем малко. Толкова малко, щото Господ бърза, за да съкрати дните заради избраните Си. А в такава бързане от Бога ние непременно трябва да бъдем християни, които растат в познаването на Исус не с години и месеци, но с дни и часове. Защото нашият чуден Бог днес ще подсили Благодатта на Святия Дух с такава мощ, че за посетените от нея няма да е никак чудно как Аароновият жезъл процъфтя и върза зрели бадеми само за една нощ. Защото самите те ще бъдат като бадемове пръчки в ръката на Спасителя. Именно тези пръчки ще бъдат онези Небесни скиптри, с които Исус непременно владее всред враговете Си в присъствието на Своите млади. Защото има едно последно обещание на Спасителя, което верните и искрените чакат с трепет и

вълнение. И именно за разбирането на това обещание и съпътстващата го дяволска ярост Господ отново дойде при мен. Ето думите, които Той ми каза:

“Стефане, предстои грабването на Моята Църква. Грабване, което ще стане в миг на око, докато свири последната пророческа тръба. И понеже никой не е преживявал това Мое обещание, то и затова Аз дойдох да просветя сърцето ти и да ти разкрия самите белези, които ще съпътстват грабването. Понеже днес в Църквата Ми само малцина мислят за грабването. Останалите са заети със заграбването. И ако верните Ми викат към Небето:

“Дойди скоро, Господи Исусе!”

То поколението, родено от духа на всеки грабеж и корист, мазно шепти в сърцето си:

“Не е време за грабване, поне докато не покажем на света, че сме по-богати от него...”

Ако Верните бързат да облекат светлия и чист висон и търсят всяка възможност да събират съкровища на небесата, то поколението на последните тщеславни църкви бърза да се облече в най-лъскавите костюми на модните агенции и търси всяка възможност да събира съкровища на земята. Ако Божиите търсят всякакъв начин да се намерят блажени, чедата на лукавия търсят всяка възможност да се видят благословени.

Как мислиш тогава? Няма ли да реагира Отец Ми на това, което виждат очите Му? Нима е изненадан от онова, което вижда? Не записа ли пророкът Му Еремия именно онова, което Той наблюдава днес:

“Защото се намират между хората Ми нечестивци, които, наблюдавайки както причакващ ловец, полагат примки, ловят човеци. Както клетката е пълна с птици, така къщите им са пълни с плод на измама, чрез която те се възвеличиха и обогатиха. Отлъстяха, лъщят, дори преляха със своите нечестиви дела; не защитават делото - делото на сирачето, за да благоденстват, и правото на бедните не отсъждат. Няма ли да накажа за това? Казва

Господ, душата Ми не ще ли въздаде на такъв народ? Удивително и ужасно нещо стана в тая страна; пророците пророкуват лъжливо, и свещениците господстват чрез тях; и людете Ми така обичат; а какво ще правите в окончателното следствие на това?"¹

Какво ще правят те в окончателното следствие?

Къде ще се намерят всички онези, които събират един куп пари, за да си поканят фалшив пророк, който да им говори за мир, когато мир няма?

Удивително и ужасно нещо става днес. Защото мнозината, които наричат себе си пастири, господстват чрез фалшиви учения, дошли от страната на безграничния просперитет. И никой не иска да види, нито да чуе, нито да проумее, че времето на това беззаконие изтича. Никой не иска да отвори Святото Писание на Отца Ми, та да види, че има дух, който тласка последните поколения към подобна поквара и безумие. Защото това е духът на Амалик. Това е грабителят на Луцифер, на когото самият дявол е поставил задачата да бъде главна примка и съблазън на последните църкви. Защото когато предстои грабването на Църквата, то тогава Отец е очаквал чедата Си да изпълнят думите Ми, свързани с тези, които знаят какво трябва да заграбят. И това е Словото за праведните Ми:

"А от дните на Йоана Кръстителя до сега небесното царство на сила се взема, и които се насилят го грабват..."²

Ако някой е грабнал Царството Ми, то и Царството Ми ще го грабне! Но когато в Храма е влязъл духът на Амалик, грабителят от тъмните селения на Злото, то тогава на мода вече са излезли несправедливите грабители.

Тези, които изнасилват сирачето и вдовицата! Тези, в чиито сърца има само сребролюбива похот и властнически амбиции!

Но именно затова Аз ще те вдъхновя с това Слово, което излиза от устата Ми. Защото по изричната заповед на Отца Ми ще ти

¹ (Еремия 5:26-31)

² (Матея 11:12)

разкрива онези видения, с които Званите, Избраните и Верните никак няма да изгубят прицела на истинската вяра, но до края ще възвеличават Господа в сърцата си...”

След последните Си думи Господ протегна ръка към главата ми и ме докосна и аз усетих как в мен нахлуха вълни от Святия Дух, тъй че сърцето ми бе вдигнато като перце от вятъра, за да видя всичко, което Небесният Отец бе заповядал за виждане и разбиране. Сега, паднал в нозете на моя Господ, повече от всичко се моля сърцето ти да е отворено за посланието на тази книга. Защото за мнозина страниците ѝ ще се окажат най-съдбоносни крила към Вечността и красотата на Небесния Сион. Амин и Амин!

1. ВИДЕНИЕТО С ГРАБВАНЕТО НА ЦЪРКВАТА

Братко мой! Скъпи ми приятелю!

Аз наистина съм твърде много изненадан до къде е стигнало падението на много християни. Понеже, когато трябваше да събират в сърцата си всички бисери дадени ни по благоволенieto на Бога и Отца, мнозина предпочетоха да се захласват от най-обикновени смески за свине и кучета. Когато трябваше да вдигнат очи към Духа на мъдростта и на откровението, мнозина свалиха очите си, за да се въодушевяват от земното въображение на още по-земните човеци. Понеже, ако в духовния свят вече настъпва мигът на нашето преселване във Вечността, то на земята едва сега започва голямото състезание по заграбване на користи и богатства.

Аз не зная дали всички в пълна степен разбират онова, което Господ ми дава да пиша. Но именно Той ми заповяда да го изявя пред лицата им и да го изповядам пред целия духовен свят. Защото утре, пред Христовото съдилище, ще искам да имам онзи поглед, който е достоен за Царя на царете. А за него е достоен само онзи поглед, през който е гледал Той.

Когато Исус дойде да ми покаже видението с грабването на Църквата, тогава за пореден път разбрах, че съм сляп и че всяка моя среща със Спасителя е първо проглеждане на моето сърце и чак след това – послание към останалите. Затова нека сега ти разкрия самото видение и думите, които Господ ми говори. Ето какво ми каза Той, когато дойде при мен:

“Нека бъде внимателно сърцето ти и нека се усили вярата ти, за да приемеш всичко, което сега ще ти кажа и покажа. Защото такава видение Аз не съм давал на служителите Си. И твоето сърце е съдът, с който ще Си послужи, за да изявя Волята на Отца Ми за последните, които са останали живи. Защото грабването ще бъде реално само за тях и за никой друг, освен тях...”

Слушах Исус и забелязах как Гласът Му стана по-особен, когато Той говореше за последните, които са останали живи. И тогава Го попитах:

“Господи, какво имаш предвид, когато ми говориш за последните, които са останали живи?”

А Исус отговори:

“Аз имам предвид именно онова, което казвам. Защото в Небето ще се качат само живите. Ако бих имал предвид живота на земните човеци, тогава бих ти казал, че всички са живи. Но Аз говоря само за Моите, в които е останал Живот от Живота на Отца Ми. Затова си спомни с какви думи се обърна Апостолът Ми Павел към вярващите в Солун...”

Не беше нужно да мисля върху думите на Господ, защото писаното от апостола беше пред очите ми. Затова казах на Исус:

“Господи, Апостол Павел написа думите:

“Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при Глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред; после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем всякога с Господа. И тъй, насърчавайте се един друг с тия думи...”³

И тогава Исус продължи да ми говори, като казваше:

“Забеляваш ли, момчето Ми, че в тези стихове има твърде съдбоносни истини? Истини, които много от християните не знаят. Понеже Аз непременно ще слеза от Небето с повелителен вик. Но колко знаят, че повелителният вик е викът на повелята? А повелята е Свята заповед, която не може да бъде нарушена. И ако някой я наруши, то такъв човек просто се изключва от Божието обещание за грабването.

Кажи Ми тогава, каква е Моята повеля при грабването?

Защото именно с тази повеля Аз съм пазил и все още пазя онези, които са ми дадени от Отца Ми...”

Думите на Исус ми се сториха много дълбоки. Аз самият не можех да се досетя каква е Христовата повеля, която се открива в Неговия вик към Званите, Избраните и Верните. Затова, като наведох глава, казах на Господ:

“Исусе! Не знам каква е повелята Ти и не мога да намеря разумно обяснение за нея...”

³ (I Солунци 4:16-18)

“Не можеш, защото не искаш да я видиш...” - ми отговори Исус и продължи:

“Забележи, че Апостолът Ми Павел дава ключ за Моята повеля, понеже след като говори за Моя повелителен вик, той продължава с думите:

“...при Глас на архангел и при Божия тръба...”

Както сам се убеждаваш, има един Глас на архангел при мига на грабването. Има и една Божия тръба. Как мислиш тогава? Ако Господ идва с повелителен вик, то какъв ще да е Гласът на Архангела и какъв - сигналът на Божията тръба? Може ли Господ да вика едно, Архангелът друго, а тръбата да свири за трето?”

Усмихнах се на въпросите на Исус, защото чрез тях Той ме довеждаше до съвършено познаване на Божиите истини. Затова Му казах:

“Господи, не е възможно Твоят вик да се различава от Гласа на Архангела и от Божията тръба. Мисля, че и трите отправят едно и също съдбоносно послание към църквите. Посланието да бъдат готови за грабването...”

Слушащ отговора ми, Исус добави:

“Виж тогава какъв е Гласът на Архангела, миг след като вече са свалени на земята самият дявол и неговите тъмни ангели...”

Господният пръст вече светеше върху абсолютно точните стихове в “Откровението”, които гласяха:

“Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на Неговия Христос; защото се свали клеветникът на нашите братя, който ги клевети денем и нощем пред нашия Бог. А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелстване; защото не обичаха живота си до толкоз, щото да бягат от смърт. Затова, веселете се небеса и вие, които живеете в тях. Но горко на вас, земя и море, защото дяволът слезе у вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време...”⁴

⁴ (Откровение 12:10-12)

Едва прочел стиховете аз усетих огромна Светлина, която идеше към сърцето ми. Затова, все още под въздействието на тази Светлина, казах на Исус:

“Господи, чак сега разбирам, че именно това е Гласът на архангела. Този Глас иде да ни предупреди, че днес е времето да дойдем и да живеем при Теб в небесните места. А колкото до онези, които обичат земята и всичко земно, то именно за тях е предупреждението, свързано с горкото...”

Исус се усмихна на думите ми и каза:

“Сега разбираш ли по-добре и следващите думи на Апостола Ми Павел? Сега разбираш ли защо грабването е само за онези, които са останали живи? Кой може да бъде жив, ако не онзи, който е преселен от Святия Дух, за да живее с Господ в небесните места? Кой може да живее Живота на Бога, ако не онзи, който е тръгнал по новия и живия път, пред който се открива Хълмът Сион и Небесният Ерусалим?

Но именно затова, понеже са останали живи и са устояли да живеят в Живота на Бога, а не в смъртта на греха, Моите Верни непременно ще се срещнат с Мене във въздуха и ще получат тела, прославени като Моето. Кажете Ми, Стефане, ако ти искаш да се срещнеш с приятелите си от града, в който живееш, то няма би ги чакал на среща в друг град? Няма ли срещата между теб и тях да стане именно в града, където живеете? Как тогава някой искат да се срещнат с Господа, след като не живеят в Неговия град? Как ще искат да получат дял от Небесния Ерусалим, след като всякога им е харесвал земният Содом? Разбираш ли тогава, че днес Моят повелителен вик към вас е именно този:

Елате да живеете при Мене! Елате в Моя град! Защото от дните на Йоан Кръстител Небесното царство насила се грабва и онези, които се насилят, грабват го. Защото самият миг на грабването ще се състои всред самия център на Небесния Ерусалим и в него ще участват само онези, които са живели горе. Колкото до другите, то именно за тях сега ще ти дам видението, което ще ти обясни всичко...”

След последните Си думи Господ Исус ми даде видение. И тогава очите на сърцето ми видяха една от най-грандиозните картини, които е възможно да се видят. Аз видях огромно множество от човеци, които имаха крила като на бели гълъби. Те летяха в небесните места. Едновременно с това очите ми виждаха още по-големи множества от други човеци, които бяха по земята, но крилата им бяха закърнели и недоразвити. Всички, които бяха по земята, се опитваха да размахват крилата си, но не можеха да полетят, защото самите им крила бяха вързани от примки, чиито краища стояха дълбоко забити в земята. И тогава стана нещо неочаквано. Защото самото Небе се просветли така, сякаш че слънцето изгрываше. Но този път изгревът му не беше от никоя от земните посоки. Понеже всред центъра на самото Небе се отвори врата и аз видях как там заблестя в огромна и неизразима Слава моят Господ и Спасител Исус Христос. Той вдигна ръцете Си и ги протегна напред, така че от самите Му пръсти излезе светлина във всички цветове на дъгата. И тогава пред множествата от летящи човеци с крила на гълъби се разстла Небесен път, тъй щото всички летящи мигом се стрелнаха на пътя и след това цялото множество премина през Светлата Врата на Небето. Миг след това Вратата се затвори и Небето възприе обикновения си цвят. А погледът на сърцето ми бе привлечен към земята и земните. Защото докато траеше мигът на грабването и небесните човеци преминаха през Вратата на Христос, на земята беше се случило друго. Аз виждах стотици хиляди човеци, върху които бяха хвърлени мрежи и примки. Те така бяха заклещени в мрежите и примките, щото нямаха никаква възможност да се освободят. И понеже в духа на самото видение аз виждах човеците с крила, то крилата на тези последните бяха или пречупени, или лишени от перата си, или просто вързани от самите въжета. Нещо повече - изсред самата земя, подобно на къртици, започнаха да изпълзяват демони, които имаха ръце, завършващи със страшни нокти. Те забиваха ноктите си в крилата на човеците и се тресяха в див демоничен кикот. Така от самото видение аз вече напълно разбирах защо в "Откровението" се казваше:

"Горко вам земьо и море, защото дяволът слезе у вас много разярен..."

Миг след като видях всички тези ужасяващи подробности, Господ отново беше до мен и ми казваше:

“Забеляза ли как Моите братя и сестри стояха в Небесните места и Ме чакаха със съвършено упование и надежда?”

“Да, Господи мой! Това беше прекрасно! Защото крилата им бяха бели. Толкова бели, колкото крилата на Онзи Гълъб, който кацна на раменете Ти при река Йордан...”

Исус отново се усмихна и ме погали. А после продължи, като каза:

“Око не е виждало, нито ухо е чувало, нито на ум е дохождало какво е приготвил Отец Ми за званите, избраните и верните. И ако някой е мислил, че е живял за Мене, такъв нека обнови ума си с превъзходната Истина, че вие все още не сте започнали Истинския Си Живот. Онзи Живот, пред който се открива Вечността и Славата. Но ти пак се върни на видението, което ти дадох. Защото докато Моите до един преминаха през Небесната Врата, то на земята се случи нещо друго. Понеже там останаха доволно много човеци, които на име са били живи, но на дело - мъртви. Какво забеляза при тях?”

“Господи, те също имаха крила. Но техните крила бяха закърнели и недоразвити. И аз забелязах, че при всички се забелязваше едно и също, а именно, че самите им крила бяха вързани от примки. И примките бяха така стегнати около тях, щото нито за миг да не им позволяват да полетят...”

“А кой е този усърден слуга на лукавия, който е вързал крилата на мнозинството с примки? Кой е този началник, толкова вещь в лукавството, който е направил измамата на старовременната змия да изглежда като истина и да подведе сърцата?”

Слушах въпроса на Господ и сърцето ми без всякакво съмнение знаеше отговора. Затова Му казах:

“Господи, този вещь в лукавството на Луцифер началник е духът на Амалик. И аз зная, че Ти ми показва видението с грабването, за да разбере неговата най-коварна роля сред църквите на последното време...”

“Точно така, момчето Ми. Но не е само това. Аз ти показах следствието от активността на Амалик, за да събудя онези, които са

посочени за събуждане от Отца Ми и да се приспят още повече онези, които отдавна са били посочени на това осъждане. Защото всред многото духове от царството на тъмнината има един, на когото Луцифер е поверил примките.

И това е духът на Амалик! Това е птицеловецът, в чиито изкусни примки непременно ще се уловят човеците, за които Името Исус е всичко друго, но не и смирение и себеотричане. Затова Аз ще ти покажа този дух още от дълбоката древност, за да видиш неговата активност и последователност в покварата над народа и обществото на Бога.

Блажени тогава човеците, които се отрекат от примките на Амалик. Блажени човеците, които разберат, че вярата им дава крила, за да летят всред Небесните места, а не да я употребяват за сътворяване на собствените си желания. Защото всеки човек, който употребява вярата си за сътворяване на желанията си, непременно е птица със закърнели крила, която няма да стигне по-далече от примките на птицеловеца...”

След последните думи на Исус видението с грабването на Църквата се прекрати и Господ ме заведе по-нататък в разбирането на дълбоките духовни тайни.

2. ВИДЕНИЕТО С БИТКАТА ПРОТИВ АМАЛИК

Братко мой! Скъпи ми приятелю!

Иска ми се да вярвам, че ти напълно си разбрал Господните думи в предишната глава. Иска ми се да вярвам, че няма да се окажеш сред онези човеци със zakърнели крила. Защото между многото измерения, които има Благата Вест, най-важното е това, че чрез вяра в Господ Исус човекът бива преселен от царството на тъмнината в Царството на Светлината. Така ли обаче мислят мнозината човеци, които наричат себе си "християни"? Не заявяват ли повечето от тях:

"Хайде, хайде! Не се прави на много духовен! Не забравяй все пак, че си на земята..."

Когато една плът види друга плът, то тя непременно ще ѝ свидетелства за себе си. А за плътта е естествено да пребъдва по лицето на земята. Тя не може да се качи горе. В нея не пребъдват нито Божиите обещания, нито Божието благоволение. Но аз не искам да гледаш на плътта си. Аз искам да свалиш очилата на тази късогледа вяра, която ни е била натрапвана от човеци, по-плътски и от самите езичници, за да тръгнеш след Онзи, върху Когото кацна Белият Гълъб при река Йордан. Защото Той, ако и да ходеше по земята, пак не живееше на земята. Защото Сърцето Му беше свързано със Сърцето на Отца. И Онзи Гълъб, Който слезе от висините, свидетелстваше за Него, че пребъдва във висините.

Ти видял ли си Този Гълъб в себе си, братко мой? Ти разбрал ли си, че Святият Дух, Който Отец изля от Небето за повярвалите в Исус, е именно Гълъбът, с Чиито крила ще полетиш нагоре? И да стоиш ли тогава всред къртици и прилепи, които обичат пръстта и тъмнината? Да стоиш ли всред хора, чиито лиги започват да текат точно в мига, когато някоя ръка развее пачки с пари? Да стоиш ли всред хора, на които куркането на препълнените черва е единственото им хваление към единственият им господар?

Не ти задавам тези въпроси самоцелно, понеже те са прелюдията към една от най-покритите в духовно отношение старозаветни случки. И това е битката на Израил с Амалик при излизането на Господния народ от Египет.

Истина е, че Израил воюваше с много противници. Истина е, че всички земни племена мразеха богоизбрания народ. Но още по-превъзходна истина е тази, че зад стената на видимото, в областта на духовния свят, против Божия народ се беше изправил един, чието име е дявол и Сатана. И ако естественият човек наблюдава естественото, за да си прави естествените заключения, то духовният човек наблюдава духовното, за да си направи духовни изводи. Затова до самия си край тази книга ще бъде духовно послание към духовни човеци, за да се сбъдне писаното от апостола:

“А ние получихме не духа на света, но Духа, Който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари; което и възвестяваме, не с думи научени от човешка мъдрост, но с думи научени от Духа, като поясняваме духовните неща на духовните човеци. Но естественият човек не побира това, което е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже, то се изпитва духовно...”⁵

А сега нека ти разкрия пътя на самото ми посвещение от Исус в тайната на битката против Амалик. Ето думите, които Спасителят започна да ми говори:

“Ако си приел в сърцето си, че Аз съм Същият, вчера, днес и завинаги, то имай вярата да приемеш и другата истина, а именно - че дяволът е същият - вчера, днес и завинаги.

Дяволът ще си остане дявол и Бог ще Си остане Бог!

И ако този дявол всякога се е противил на Божия народ като е изпращал против Божиите люде своите началници, то кажи Ми колко от Моите знаят за началниците на лукавия? Колко от Моите разбират, че всяка битка против Господния народ първо се води в духовния свят и чак след това отеква в земната действителност? Колко от Моите разбират, че ако човекът умира и прехожда, то тъмните духове не умират и не прехождат? Защото те действат на всяко време и място, според допуснатата от Отец Ми съдба върху цялото човечество.

⁵ (I Коринтяни 2:12-14)

Кажи Ми тогава, има ли стих в Псалмите, с който да разбираш колко много началници на Луцифер стоят против Бога и Неговия народ?”

“Да, Господи! Има такъв стих. И в него псалмопевецът говори за слугите на лукавия, като казва:

“Боже, недей мълча; не премълчавай, нито бивай безмълвен, Боже; защото, ето, враговете Ти правят размирие, и ненавистниците Ти са издигнали глава. Коварен съвет правят против Твоите люде, и се наговарят против скритите Твои. Рекоха: Елате да ги изтребим, за да не са народ, и да се не споменава вече името на Израиля. Защото единодушно се съгласиха заедно, направиха съюз против Тебе, - шатрите на Едом и исмаилите; Моав и агаряните, Гевал, Амон и Амалик, филистимците с тирските жители; още и Асирия се съедини с тях, станаха помощници на Лотовите потомци...”⁶

Едва бях прочел стиховете на псалома, и Господ отново започна да ми говори, като казваше:

“Ако някои се съгласяват единодушно да правят съюз против Отца Ми и против Неговите люде, то няма ли техният съюз да продължава дотогава, докато Отец Ми има Свои люде и скрити чеда? И ако и днес Отец Ми има Своите бисери и скъпоценни камъни по цялата земя, то и до днес съюзът на Божиите ненавистници ще продължава да се противи на Божиите святи хора. Забелязваш ли тогава кои участват в този съюз?”

“Да, Господи! Тук са Едом и исмаилите. Тук е Моав. Тук е и самият Амалик, за чиито коварства Ти отваряш очите Ми. Тук са филистимците и тирските жители, както и Лотовите потомци...”

“Да бъдат ли тогава слепите още по-слепи, та да не разсъдят, нито да проумеят, че ако някога този съюз заставаше против Божия народ, то колко повече ще застава днес? Да бъдат ли глухите още по глухи и неразумните още по-неразумни, та да не чуят и да не разберат, че както има чеда на Авраам, така ще има и чеда на

⁶ (Псалом 83:1-8)

Едом? Не разбират ли те, че дяволът е същият? Не разбират ли те, че ако Библията им говори за имена, то зад тези имена се крият духове?”

“Господи мой! Та на някои им е трудно да приемат, че Ти говориш за жената Езавел и за Валаам в “Откровението”, а колко повече - когато трябва да отворят духовните си очи и да видят какъв тъмен октопод е задвижил пипалата си против Божия народ. За тях всичко е история и теология. За тях всичко е минало...”

Тук Гласът на моя Господ стана твърд и страшен. И тогава Той каза:

“Кажете им тогава и нека знаят думите Ми. Защото Небе и земя ще премине, но изреченото от Господ чрез пророците Му няма да премине! Всички, за които Моето Слово е минало, ще се превърнат в минало! Минало ще се събере с минало, настояще ще се събере с настояще и бъдеще ще се събере с бъдеще! А колкото до разумните, на които не човеци, но Сам Бог и Господ е отворил очите на сърцата, то такива ще са блажени, защото именно те ще уловят протегнатата Божия ръка. Защото Аз няма да оставя верните Си без сила против този демоничен съюз. И Моите непременно ще бъдат твърди против Едом и Амалик. Затова нека сега ти разкрия каква беше първата битка на Израил против Амалик...”

След думите Си Господ протегна ръката Си към мен и пред сърцето ми се появи видение. Аз виждах войските на Израил, строени на едно огромно поле, а срещу тях - като пълчища от черни мравки и скакалци виждах войските на Амалик. И тогава Исус ми каза:

“Наблюдавай битката между Израил и Амалик. И не просто нея! Наблюдавай онзи висок издигнат хълм, където стои Божият пророк Моисей и двамата до него Аарон и Ор...”

След думите на Господ самата битка започна. Военните мъже на Израил се втурнаха против военните на Амалик, така щото меч се сблъска с меч и щит със щит. Самото видение беше толкова въздействащо, сякаш, че го гледах на огромен екран в кинозалон. И тогава забелязах духът на Амалик. Той беше дух със зловеща физиономия. В очите му се четеше огромна омраза, а остриите му зъби се впиваха до кръв в долната му устна.

Този дух държеше в ръцете си огромно ласо. И като го размахваше над самия Израил, го хвърляше против военните му мъже, тъй че се опитваше да улови сърцата на Израилевите мъже. При самото размахване на ласото ставаше така, че облак от демони следеше движенията на ръката му и се впускаше натам, накъдето ласото би било хвърлено. И ето, че сякаш Амалик започна да надделява. Защото неговите войски започнаха да превъзможват в битката и все повече мъртви израилтяни обагряха с кръвта си земята. Точно тогава Господ насочи погледа ми към високия хълм, където стоеше Божият пророк Моисей. А слугата на Отца, като държеше жезъл в дясната си ръка, вдигна и двете си ръце към Небето и призова Бога и Отца. Така над самото място долетяха ангели на Йеова, които с пламенни мечове разгониха демоните на Амалик. И тогава битката се обърна, защото примката на Амалик вече не можеше да въздейства върху сърцата на Израилевите военни мъже. И в следващия миг вече Израил надделяваше. Но не беше толкова просто. Защото войските на Амалик бяха като безкрайни черни множества, тъй че мястото на загиналите се заемаше от нови и нови военни мъже. Отново погледнах към Моисея и забелязах умора в Божия пророк. Ръцете му вече отслабваха и не можеха да държат издигнат Божия жезъл. Така Господният слуга пусна ръцете си и ангелите на Отца се отдръпнаха от битката. Тогава духът на Амалик отново придоби сила и ласото в ръцете му пак се развъртя, за да насочва пълчища от демони. И отново мнозина израилтяни паднаха мъртви на поляната. Докато се чудех как ще продължи видението Господ насочи погледа на сърцето ми към хълма, за да видя как Аарон и Ор поставиха пророк Моисей да седне на камък, а след това вдигнаха ръцете Му. Единият – лявата ръка, а другият - дясната. Това имаше моментален ефект, защото над самата битка отново долетяха ангелите на Отца, които този път бяха много повече от предишните. Те развъртяха пламенните си мечове и това накара духа на Амалик да се скрие, а демоните му да се разбягат панически и да се шмугват като къртици в дълбочините на земята. И понеже Аарон и Ор вече държаха ръцете на Моисея постоянно изправени и жезълът на пророка постоянно сочеше към Небето, то затова цялата битка вече беше предопределена за Славата на Бога и Отца. Защото тогава Израил не

просто превъзможна и надделя над войските на Амалик, но и съвсем ги довърши, тъй че земята почерня от труповете им. Докато в самото видение бях останал като без дъх, Господ се приближи към мен и ми каза:

“Напиши на книга всичко, което сега ще ти кажа. За да го проумеят всички и напълно да го разберат. Защото това беше една особена битка на Израил. Битка, по-различна от другите битки. Битка, която се водеше не на полето, а от хълма. Защото, кажи Ми:

Щеше ли Израил да превъзмогне над войските на Амалик, ако Божият пророк Моисей не беше държал жезъла изправен и не беше призовавал ангелите на Отца Ми?”

“Не, Господи мой! Тогава цялата битка щеше да бъде напълно обречена. Защото без намесата на Божиите ангели, демоните на Амалик, както и самия жесток дух на Луцифер биха останали да се противят до край на Израил. Тогава сърцата на всичките военни мъже просто биха отпаднали. Аз вярвам, че Ти ми показа тази битка, за да разбере от нея, че щитовете, мечовете и земните усилия биха били напразни, ако върху тях няма Божие благоволение. А това благоволение става явно тогава, когато към Трона и Престола на Отца се вдигнат ръцете на Божия пророк, хванали здраво Пророческия жезъл...”

“Как мислиш тогава? Няма ли и днес пред Църквата едно племе на Амалик, което се противи на всички, които напускат Египет? Няма ли и днес битка с демоните на Амалик?”

“Разбира се, че има, Господи! И аз се страхувам, че вече мнозина са паднали убити в тази битка...”

“А знаеш ли защо са паднали? Не затова ли, защото са презрели Божия Пророчески Дух и са се отказали да се покорят на Словото, идещо чрез Божиите слуги, пророците? И забеляза ли, че в един миг ръцете на Моисея отслабнаха и не можеха да държат жезъла? Забеляза ли, че Аарон и Ор го поставиха да седне на камък, а след това държаха ръцете му изправени към Небето, догдето Израил не погуби амаличаните?”

Как тогава днес Църквата Ми иска да се справи с един от най-жестоките и успешни началници на Луцифер, след като няма дори

двама пастири, като Аарон и Ор, които да държат изправени ръцете на Моите пророци?

Нещо повече, Стефане! Покварата и безумието са стигнали дотам, щото когато пастири видят Божия пророк, издигнал ръцете си към Небето, бързат да хулят от амвоните си и да призовават овцете си да се молят с такива чародейства, щото ръцете на пророка да се омаломощят и жезълът да падне от ръката му. Не се ли молиха така срещу твоето служение? И не е ли провалът на твоето служение най-сладка мечта за стотици и хиляди наемници, които бързат да проклинат името ти?

В ден и час, когато Отец Ми очакваше пастири с братолюбие и верността на Аарон и Ор, в ден и час, когато Отец Ми очакваше такива да издигнат Пророческото Слово върху Канарата Христос, така, както Аарон и Ор сложиха Моисея да седне на мъка, то в такъв ден и час слугата на Отца Ми получи хули и презрение, сякаш че говореше от себе си, а не от Господните уста. Затова казвам на всички, които са приели пророка Ми в името на пророк:

Днес има една последна битка с духа на Амалик! Битка, в която няма да има ранени, защото в нея ще има само победители и убити. И ако някой иска да превъзмогне над примките на грабителя Амалик, то такъв нека погледне към Хълма и нека види, че там днес Отец Ми извършва Святото Си Дело. Защото на хълма, където Моисей издигаше ръцете си към Отца Ми, там Отец Ми му се разкри като Йеова Нисий. И ако Йеова Нисий ще рече "Господ, мое знаме", то знайте тогава, че днес ви чакам на Хълма, като Знаме на Моя Отец. Защото днес пророкът на Отца Ми има нужда от вашите верни ръце, за да извърши по Дух писаното:

"Дигнете знаме на гола планина, извикайте с висок глас към тях, помахайте с ръка, за да влязат във вратите на благородните. Аз заповядах на посветените Си, повиках още и силните Си, за да извършат волята на гнева Ми, - да! ония, които се радват на Моето величие..."⁷

⁷ (Исайя 13:2-3)

Блажени тогава човеците, които подкрепят ръцете на пророка Ми! Блажени човеците, които в дело и действителност покажат любовта си към Божиите посветени! Блажени тогава човеците, за които думите на устата Господни струват повече от лъжите на Амаликовите слуги! Блажени онези, които в това смутно и жестоко време гледат на Знамето на Хълма, а не на примките в долината!

Защото този дух на Амалик е дух против Божия Суверенитет!

Дух, който иска да постави ръка върху Божия Престол и управление в Църквата! Дух, за който и до днес стоят верни и истинни думите на Отца Ми, изречени от пророка Му:

“Ръка се подигна против Господния престол; затова, Господ ще ратува против Амалика от поколение в поколение...”⁸

Колкото до това как Амалик успя да сложи ръка върху Господния Престол, то запиши и следващото слово, което ще ти дам...”

След думите на моя Господ видението с битката против Амалик се прекрати, а аз седнах да запиша всичко, което сърцето ми преживя като свидетел на Божията пълнота.

⁸ (Изход 17:16)

3. НЕПОКОРСТВОТО НА САУЛ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Някога древните са имали такава вяра и такава преданост към благородните каузи, че за мнозина мисълта да умрат в защитата на своята кауза е била по-желателна от живота. Днес времето е друго. Днес никой не иска да умира, но всеки иска да живее. По тази причина всички живеещи вече са умрели. Те не са разбрали най-главното, а именно - че Святостта и чистотата на едно такова Знаме, като Исус си заслужава всичките гонения, всичките мъки и всичките страдания. Затова човеците искат да познават Бог Отец като Ел Шаддай, но не и като Йеова Нисий. Страшното е, че лукав дух като дявола никак не би пропуснал също да се нарече с притегателните имена на Отца, само и само да съблазни и поквари Божия народ.

От многото и изобилни срещи, които съм имал с моя Спасител, аз разбрах, че Божието Сърце всякога е искало Божият народ да го познава. Бог винаги е желяел да бъде издигнат в сърцата на Своите чеда. И точно по тази причина дяволът всякога е желяел именно обратното - пълното обезличаване и похулване на Божия Авторитет. Аз зная, че за всички, които обичат Божието Слово и искат да бъдат вдъхновявани от него, има едно място в Библията, което е мощен извор за вдъхновение и просветление. Това е мястото, където ясно се различават двата типа служители. Тези, които искат да бъдат угодни на Отца, и другите, които търсят собственото си първенствуване. От заглавието на тази глава ти вече си разбрал, че тук ще говоря за Саул. И не просто за него. Тук ще говоря за духът, който събори Саул. Защото това е същият дух, който и днес събаря управителите над Господните люде. Затова нека ти предам в голяма пълнота разговора, който Господ Исус проведе с мен. Ето думите, които Исус ми каза:

“Стефане, искам да видиш живота на Саул по този начин, с който да ти стане ясно къде той сбърка и се препъна. Защото винаги и навсякъде, където Отец Ми издигне управители над Господното паство, идва същият изпит, какъвто дойде и към Саул.

Затова си спомни какви бяха думите на Отца Ми към човека, който Той помазваше за цар над людете Му Израил...”

Слушах Господ и тогава Му отговорих:

“Исусе! Отец изпрати към Саула слугата Си Самуил, за да го помаже за цар. И тогава Божият пророк изяви пред Саул Волята на Отца, като му каза:

“Господ ме изпрати да те помажа цар над людете Му, над Израиля; сега, прочее, послушай Гласа на Господните думи. Така казва Господ на Силите: Забелязал съм онова, което стори Амалик на Израиля, как му се възпротиви на пътя, когато идеше от Египет. Иди сега та порази Амалика, обречи на изстребление всичко, що има, и не го пожали; но избий мъж и жена, дете и бозайниче, говедо и овца, камила и осел...”⁹

А Исус отново продължи да говори, като ми казваше:

“Забелязваш ли, че първият изпит, който Отец Ми постави пред Саул, бе изпитът с духа на Амалик?”

Именно дух, а не човек! Защото не бяха ли изминали твърде много години от времето на Моисея до времето на Саул, тъй щото да разбереш, че този Амалик не е човек, но дух?”

“Да, Господи! Точно така е! Понеже дълго време Отец управляваше Израил със съдии, но народът Му искаше цар. И понеже това желание стана твърде силно, то затова Отец реши да им даде цар по желанието на сърцето им. Но понеже моят Всевишен Бог и Сърцеведец гледа там, където човеци не могат, то и затова самият изпит към Саул бе, за да се изяви духът, който всякога се е противял на Божия Авторитет и Суверенитет...”

“Виж тогава дали Саул изпълни Волята на Отца Ми. Постъпи ли той според както очакваше Бог? Или даде воля в сърцето си на друг дух?”

“Господи! Той даде в сърцето си воля на същият този дух, против който отиде да воюва. Стана така, че не Израил победи Амалик, но Амалик победи Израил. Понеже множествата от людете на Израил се хванаха в

⁹ (I Царе 15:1-3)

примките на Амалик. И след като бяха впримчени, впримчиха и царя си Саул...”

“А каква беше примката на Амалик?”

“Исусе! Това бяха користите! Онези дяволски користи, които Отец изрично беше заповядал да се предадат на изстребление и погибел. Защото Саул се справи с военните мъже на Амалик. Но той никак не можа да се справи с користите. Понеже, удовлетворен от тлъстия пай, той не пожела да вдигне ръка против Агаг, който бе цар на амаличаните и слуга на духа на Амалик...”

“А не е ли препъването на Саул абсолютно същото днес?”

Защото и днес петкратното служение се справя, когато трябва да занесе благовестието по целия свят.

Обаче не в това е проблемът! Проблемът е, че в Храма Ми освен спасените от благовестието, влизат и тлъстите користи на света. Именно чрез тях духът на Амалик слага ръка върху Господния Престол в църквите. Затова се върни отново на случилото се със Саул и забележи каква бе реакцията на Моя Отец, когато видя уродливите дела на Израилевия цар...”

“Господи мой! Отец се разкая, че избра Саул за Свой помазаник. И затова каза на Самуил:

“Разкаях се, гдето поставих Саула цар, понеже той се отвърна от да Ме следва, и не извърши повеленията Ми...”¹⁰

Защото Саул не просто че остави беззаконието на човеците да вземе връх, но се реши на още по-голямо беззаконие. Понеже духът на Амалик, който го хвана в примката си, измами сърцето му, за да си вярва, че е възможно да послужи на Отца, като Му принесе от користите на дявола. Така унижението на Божието Сърце от Саул стана пълно. Понеже когато пророк Самуил попита царя какво е това блееене на овце и тоя рев на говеда в ушите му, то тогава Саул, без какъвто и да е страх от Господа, му каза:

¹⁰ (I Царе 15:11)

“От амаличаните ги докараха; защото людете пощадиха по-добрите от овците и от говедата, за да пожертват на Господа твоя Бог; а другите обрекохме на изстребление...”¹¹

След последните ми думи Гласът на моя Господ стана твърд и страшен. И тогава Той каза:

“Нека всеки положи в сърцето си думите Ми. И нека всички наведат глави, когато им говори Господ на Славата.

Какъв е тоя рев на говеда и това блеене на овци в ушите Ми? Какво е това гибелно превъзнасяне в последните църкви, които не са разбрали какви жертви очаква Небето от тях? Какво е това пълно нашествие на користите в Господния Дом, който сте превърнали в разбойнически вертеп? Какъв е този грях и какво е това безумие, с което взимате нещата на света, за да ги принасяте като благоухание пред Отца Ми?

О, роде невярващ и извратен!

Докога ще търпя беззаконието ви? Докога пияните няма да изтрезнеят и заспалите няма да се събудят? Докога Сърцето Ми ще чака за един, като слугата Ми Давид, който да извика от амвона:

Жертва на Бога е съкрушеният дух и покаяното сърце!

Жертва на Бога е милостта към вдовицата и сирачето!

Жертва на Бога е нелицемерното братолюбие!

А колкото до вашата гордост, с която си въздигате паметници като Саул по върховете на Кармил, то те няма никак да ви ползват. Защото грабителят Амалик не се побеждава с човешка праведност и религиозни ритуали. Затова, ето, казвам, и Верните непременно ще познаят, че е говорил Господ:

Разкаях се, гдето поставих мнозина над овците Ми, понеже те се отвърнаха да следват користите на целия свят и донесоха търговията в Храма Ми! Разкаях се, гдето поставих такива, които забравиха, че слушането на Господния Глас е по-приемливо от жертвите им и покорността от тлъстината на овни! Разкаях се, защото непокорството на пастирите Ми стана като греха на

¹¹ (I Царе 15:15)

чародейството! Разкаях се, защото упорството им против всичките Ми думи, които положих в слугата Си, стана като прелял поток на нечестие и идолопоклонство! И понеже те отхвърлиха Словото, с което Аз и Отец Ми говорехме чрез пророка Си, то и затова Ние ги отхвърлихме да не са вече пастири по Божието Сърце! Защото няма такъв пастир по Сърцето на Бога, който да има страх от волята на мнозината, а не страх от Волята на Единият! Защото няма такъв пастир по Сърцето на Бога, който да не познава кога говори Господ и кога нашепва дяволът! Защото няма такъв пастир по Сърцето на Бога, който като вижда, че иде вълкът, да оставя всичките си овце, тъй щото лукавият да ги разпръсва!

Защото само Аз съм Пастир над сърцата на Моите! И блажени всички, които не са разменили Господната ръка за нечистите ръце на наемници и карьеристи! Който иска, нека Ме последва в тази книга. Защото Аз непременно ще стана Светлина за слепите и тръбен звук за глухите. И всички, които Отец Ми дава, непременно ще видят примките на Амалик. Колкото до онези, които обичат Саул и не искат да излязат от властта му, то на такива казвам:

Както досега сте обичали Саул, така и продължете да го обичате! Защото вие си го създадохте! Вие го износихте! Вие го родихте! Вие искахте такъв цар и го получихте! И той непременно ще ви владее! Защото всеки, който иска, получава! Който търси, намира! И на тогава, който хлопа, ще се отвори!”

Исус млъкна. И тогава разбрах колко страшни и съдбоносни са думите Му. Защото наистина Саул е проекция на болните от тщеславие сърца. Той е въплътеният образ на едно закоравено и извратено поколение, което всякога е искало да има овчар, който да го води по страстите на сърцето му. Защото уловените от примките на Амалик всякога ще имат желанието, което беше и в бащите им, които се противяха на Исус и се мъчеха до Го впримчат в говоренето Му и делата Му...

Виж тези примки, братко мой!

Виж и онзи, когото те улавят!

И тогава си спомни за неразумния младеж от Соломоновите притчи, който беше тръгнал към дома на блудницата, **“както птица, която бърза към примката, без да знае, че това е против живота и...”** Виж тези примки и нека сърцето ти никога не забравя писаното:

“Аз изново се предадох от сърцето си да науча, и да издиря, и да изследвам мъдростта и разума, и да позная, че нечестието е безумие, и че глупостта е лудост; и намирам, че е по-горчива от смърт оная жена, чието сърце е примки и мрежи, и ръцете ѝ окови; който е добър пред Бога ще се отърве от нея; а грешникът ще бъде хванат от нея...”¹²

¹² (Еклесиаст 7:25-26)

4. ПРИМКИТЕ НА АМАЛИК

Братко мой! Скъпи ми приятелю!

Днес е времето, когато трябва да оставим настрана всичко, което ни е правило враждебни на Бога и на Неговата Воля. Днес е времето, когато всички трябва да проумеем, че е съвсем приближил мигът на грабването. И срещу този миг са се опълчили всички сили на Злото и лукавството. Защото Сатана е амбициран да грабне мнозина при себе си. Затова и подзаглавието на тази книга е именно:

Пророчески видения за грабването и ограбването!

Аз вярвам, че ти вече си направил разлика между двете. Защото в ограбването се участва сега, а в грабването ще участваме за един кратък миг. Въпросът е кой от двата етапа е по-скъп на сърцето ти. Дали етапът на ограбването, когато чрез лъжеблаговестие можеш да напълниш банковата си сметка или етапът на грабването, заради който трябва да сметеш всичко за измет, само и само да придобиеш Господа?

Аз зная от Господ, че мнозина са станали като Закхей. Но въпреки това вътре в тях не всичко е било убито от дявола. И те са се качили на дървото с надежда, че ще видят Спасителя. Но ето, сам Исус ще погледне към тях и ще им каже да слязат от черницата, за да влезе в дома им и да вечеря с тях. Тогава духът на Амалик непременно ще си отиде. И докоснатите от Истинската Божия Любов, която търси да дава, а не да взема, ще кажат на Исус:

“Господи, ето отсега давам половината от имота си на сиромасите; и ако някак съм ограбил някого, връщам му четворкратно...”¹³

И тогава Господ непременно ще каже:

“Днес стана спасение на този дом; защото и този е Авраамов син. Понеже Човешкият Син дойде да потърси и да спаси погиналото...”¹⁴

¹³ (Лука 19:8)

¹⁴ (Лука 19:9-10)

Ти знаеш ли, скъпи приятелю, защо Закхей се реши да даде половината от имота си на сиромасите и да им върне четворкратно от заграбеното?

Нека ти кажа, че този, докоснат от Бога човек, даде половината от имота си на сиромасите, защото другата половина посвети на Самия Исус. И ако трябва да размишляваш защо той върна четворкратно от заграбеното, то имай вярата да приемеш, че именно така Закхей очисти сърцето си от пораженията, които му беше оставил грабителят на Луцифер. Затова Закхей се обеща да върне четворкратно:

Веднъж - заради любовта си към Отца, Който бе изпратил Спасителят в дома му. Втори път - заради любовта си към Сина, Който го забеляза и не се смути от грешното му сърце. Трети път - заради любовта си към Святия Дух, Който изгони тъмнината от сърцето му и го накара да прозре колко ослепителна е Светлината на Божието Спасение. И четвърти път - заради осветената съвест, против която не бива да има обвинител.

Аз искрено вярвам и се надявам мнозина грабители да се намерят именно като Закхей. Защото самото име на този човек ще рече "Оправдан в присъствието на Бог".

А сега нека ти дам думите на Исус, с които Спасителят напълни сърцето ми. Защото знам, че във всяка книга именно те са най-ценното. Ето как Господ ми разкри примките на Амалик. Той ми каза:

"Знаеш ли, че Словото на Отца Ми говори на толкова много места за силата на примките, щото би трябвало Моите отдавна да са ги свързали чрез Дух на мъдрост и на откровение и така да превъзмогнат над духа на Амалик?"

Но това на практика не става, защото човешката вяра измести Моята вяра. И тогава за вярващите стана много по-естествено да гледат и уповават на човеци, поради човешката си вяра, вместо да гледат и уповават на Мене, поради Моята вяра в сърцата им..."

"А какво значи, Господи, да гледам и уповавам на Тебе, поради Твоята вяра в сърцето ми?"

"Това значи никога да не забравяш думите Ми, но всякога да бдиш и да ги пазиш. Понеже Моите думи Аз ги изговорих заради

Моята вяра. И ако някой живее Моите думи, то е поради Моята вяра. Но ако друг живее човешки думи, то е поради човешката му вяра. Затова сега си спомни с какви думи ви предупредих, когато визирах именно духа на Амалик, макар че малцина внимаваха на думите Ми така, че да разпознаят този дух...”

Пръстът Господен вече беше посочил пред сърцето ми точните стихове от “Евангелието от Лука”, които гласяха:

“Но внимавайте на себе си, да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи, и ви постигне оня ден внезапно като примка; защото така ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата земя. Но бдете всякога, и молете се, за да сполучите да избегнете всичко, което предстои да стане, и да стоите пред Човешкия Син...”¹⁵

И тогава Господ отново каза:

“Ти знаеш ли какво е оня ден да дойде внезапно като примка?

Това е да си живял с мисълта, че принадлежиш на Господ и на Неговото Царство и нищо да не е смущавало сърцето ти, но въпреки това да се разминеш със самото Царство и Царя. Това е да си чакал мигът на грабването, а когато този миг е дошъл, да се окажеш вързан от примка и да не можеш да полетиш, за да посрещнеш Господа във въздуха...”

Слушах Господ и добавих:

“Исусе! Та нали в първото видение с грабването Ти ми показва именно това? Защото аз видях множества от човеци по земята, които само на име се наричаха християни. Но техните крила бяха в примки и мрежи. И те не можеха да полетят...”

“Точно така, момчето Ми! Ето от тази трагедия искам да ви опазя. Защото до последно за мнозина примките никак няма да изглеждат примки. И те дори няма да усетят мига на грабването, защото ще са под властта на самите примки. Разбираш ли тогава, че примката е лукавството на Сатана, с което той те отделя от Божието Спасение, но вкарва в сърцето ти измамно спокойствие, че

¹⁵ (Лука 21:34-36)

няма за какво да се безпокоиш. И тогава ти търчиш след земните си користи, сигурен, че такава е Божията Воля. Вършиш земните си компромиси, сигурен, че така е угодно на Бога и Отца. Кланяш се на земните си идоли, убеден, че те са неоспоримите духовни авторитети. Но Моите думи няма да се нарушат. И непременно онзи ден ще дойде като примка за всички, които живеят по лицето на цялата земя. Затова, преди да ти покажа и самите примки, искам да се замислиш върху думите Ми.

Защо Аз казах, че онзи ден ще дойде като примка, за всички, които живеят по лицето на земята? Има ли тогава измъкване за Моите от съдбата, която е скрита в тези Мои думи?"

"Да, Господи! Защото вярвам, че те са преселени от Святия Дух, за да живеят с Тебе в небесните места..."

Исус се усмихна, а после каза:

"Това обяснение може да задоволи теб, но не и човеците около теб. Как ще им обясниш, че живееш в небесните места, след като всеки ден те те виждат на земята? Това ли е именно дълбокото, което е скрито в Моите думи?"

Прочети ги пак, Стефане! Прочети ги отново и забележи още веднъж, че Аз не говоря за земята, а за лицето на земята..."

Думите на Исус ме учудиха. Но действително, че в предупреждението Си към Църквата Господ говореше, че онзи ден ще дойде като примка за всички, които живеят по лицето на земята. Тогава, сякаш да ме подпомогне, Господ отново ме попита:

"Ако някой живее по лицето на земята, то такъв не харесва ли лицето на земята? И ти знаеш ли какво е лицето на земята?"

В самите думи на Исус блестеше отговорът. И тогава Му казах:

"Господи, именно светът е лицето на земята. Защото лицето ще рече образ. Когато това е образът на земята, то той е и образът на смъртните човеци. А онези, които търсят не лицето на земята, а Твоето Лице, те показват, че са преселени при Тебе, за да бъдат потомци на Яков..."

"Точно така, момчето Ми. Ония, които търсят Лицето Ми, те са Яков. А колкото до другите, които харесват лицето на земята и

разменят Славата на Бога за образ на смъртен човек, то и за такива се отнася предупреждението Ми, че онзи ден ще дойде върху тях, като примка. Виж тогава истински дълбокото, свързано с примките на Амалик. Защото Амалик ще рече грабител. А един грабител си служи с примки. Виж тогава едни други Мои думи, които винаги са били тълкувани превратно и само малцина са проумели прицела им...”

Докато Исус ми говореше пред сърцето ми се появиха Неговите думи свързани именно с грабителя Амалик:

“Или как може да влезе някой в къщата на силния човек и да му ограби покъщнината, ако първо не върже силния? Тогава ще ограби къщата му...”¹⁶

Едва прочел думите Му, Господ ме попита:

“Как разбираш това Мое предупреждение? Защото мнозина го тълкуват така, сякаш, че е Волята Ми някой да връзва силния и да ограби къщата му. Кажу Ми тогава, ако приемеш от тези Мои думи, че силният е дяволът, а ти го връзваш, то какво би ограбил от къщата му? Какво би взел от покъщнината на дявола? И да има ли Бог отношение към Своите Си, като към едни, които грабят?”

“Не, Господи! Твоите не могат да грабят. Те могат да връзват дявола, но далеч да бъде от тях да вземат каквото и да е от покъщнината на дявола. Далеч да бъде от Твоите да са грабители. Защото такива са амаличаните. Такъв е духът на Амалик. Само той би вързал силния, за да ограби къщата му...”

“Кой е тогава силният? И как може да бъде вързан силният?

Но преди това Ми отговори:

“Ако някоя къща бъде ограбена, тя в какво се превръща?”

“Господи, ако една къща бъде ограбена, тя си остава празна. Защото грабителите взимат от нея всичко, което може да се вземе...”

“Спомни си тогава думите Ми, които ви говорих. Спомни си как казах:

¹⁶ (Матей 12:29)

“Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места да търси покой, и не намира. Тогава казва: Ще се върна в къщата си отгдето съм излязъл. И, като дойде намира я празна, пометена и наредена. Тогава отива и взема при себе си седем други духове, по-зли от него, и, като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото. Също така ще бъде и на това нечестиво поколение...”¹⁷

Забеляваш ли, че и тук къщата е празна? Помисли тогава кой е силният, който се връзва, за да се ограби покъщнината?”

Отговорът сам дойде на устата ми. И затова казах на Господа:

“Исусе! Ти Си силният, Който бива вързан. Едва тогава духът на Амалик плячкосва цялата къща...”

Господ ме погледна със съвършено внимание. А после ми каза:

“Ето това е първата примка на духа на Амалик. Примката, с която Моето присъствие бива вързано, за да се ограби цялата къща. Кажй Ми тогава:

Как е възможно Господ, Силният всред тебе, да бъде вързан?”

Слушах внимателно моя Господ и Му отговорих:

“Исусе, ако в Словото Ти е писано, че мнозина повторно Те разпъват и опозоряват в сърцата си, то колко повече преди това Ти Си бил вързан в тези сърца. Та нали, когато стражата на първосвещениците Те залови, те Те вързаха и заведоха при Пилат? И ако Пилат беше въплъщението на Рим, сиреч, на света, то колко повече днешните, които донесоха присъствието на света в Храма, са Те вързали в сърцата си?”

“Отговори абсолютно точно!” - ми каза Господ и продължи:

“Защото ако Аз ви дадох Моето благовестие, за да връзвате дявола, то той даде на своите си неговото лъжеблаговестие, за да връзва Моето присъствие в сърцата. Така ти става ясно защо, когато се върже Силният, дяволът разграбва цялата покъщнина. Защото когато Евангелието Ми от благовестие за Небесното Царство се е превърнало в лъжеблаговестие за земен просперитет, земно образование и земна кариера, то примката на дявола върху

¹⁷ (Матей 12:43-45)

сърцата е станала пълна. Но ти добре виж в кои се прицелва духът на Амалик. Защото той няма власт върху всички, но само върху онези, които му бъдат дадени. Спомни си какво каза пророк Моисей за властта на този дух...”

Докато Исус ми говореше в сърцето ми вече се бяха появили думите на Божия пророк:

“Помни какво ти направи Амалик по пътя, когато излязохте из Египет, как ти се противи по пътя и порази задните ти човеци, всичките останали надире от слабост, когато ти беше запрял и уморен; и той не се убоя от Бога...” ¹⁸

Тогава Исус продължи да ми говори, като казваше:

“Забелязваш ли, че духът на Амалик поражда само задните човеци и онези, които са останали назад от слабост? Кажете Ми тогава - кои са тези задни човеци?”

“Господи, аз вярвам, че това са онези, които се откриват в думите Ти:

“Никой, който е турил ръката си на ралото и гледа назад, не е годен за Божието царство...” ¹⁹

А Твоят Апостол допълва в посланието си, като ясно изяснява Божиите думи:

“...който е праведен пред Мене, ще живее чрез вяра; но ако се дръпне назад, няма да благоволи в него душата Ми”. Ние, обаче, не сме от ония, които се дърпат назад, та се погубват, а от тия, които вярват, та се спасява душата им...” ²⁰

Исус тъжно се усмихна и каза:

“Дано биха били повече човеците, които не само изповядат, но живеят тези стихове. Защото днес очите Ми виждат църкви, които са напълнени със задни човеци. Никой не иска да си спомни примера на Апостола Ми Павел. Никой не иска да види с каква ревност Моят служител заявяваше:

“Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя, като забравям задното и се простирам към предното, впускам се към

¹⁸ (Второзаконие 25:17-18)

¹⁹ (Лука 9:62)

²⁰ (Евреи 10:38-39)

прицелната точка за наградата на горното от Бога призвание в Христа Исуса...”²¹

Забеляваш ли, че Павел забравяше задното и търсеше предното? Как тогава искате да победите духа на Амалик, ако не заживеете Павловите думи? Няма ли тогава духът на Амалик да постави примки за вас, тъй щото в тях да се уловят задните човеци и останалите назад от слабост?

Но ето затова предупреждавам и заповядвам:

Престанете да мислите за задното и се отдайте изцяло в мисли, думи и дела за горното! Които мислят за долното, те позволяват на грабителя да върже Моето присъствие в сърцата им и да ограби всичките Ми думи вътре в тях.

А сега виж и другите три примки, защото те се откриват съвсем ясно в Моето предупреждение:

“Но внимавайте на себе си, да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи, и ви постигне оня ден внезапно като примка; защото така ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата земя...”

Нямах никакво съмнение, че Господ слагаше ударение именно върху преяждането, пиянството и житейските грижи. Нещо повече. Исус отново започна да ми говори, като казваше:

“Когато някой е мислил за долното, а не за горното и така Господ е бил вързан в живота му, то тогава духът на Амалик, който е грабителят на Луцифер, е побързал да си осигури постоянен контрол над сърцата с останалите си примки, които са не по-малко страшни от първата примка. Затова виж сега как изглежда примката на преяждането...”

След думите на Исус пред сърцето ми се появи видение. Аз виждах дебели човеци, които бяха застанали пред маса със всевъзможни ястия. Те бяха видимо доволни, защото им предстоеше нескончаемо плюскане. Така, като по даден сигнал, те се нахвърлиха върху ястията и започнаха да ги

²¹ (Филипяни 3:13-14)

поглъщат. Това продължи дълго, до мига, когато съдържанието от чиниите беше изпразнено. И тогава Господ ми каза:

“Отиди при тях и им предложи от Небесното Слово, с което те вдъхновявам. Дай им от Небесния Хляб и виж какво ще се случи...”

Така, в самото видение, аз се приближих при дебелиите хора и оставих върху масата целия Небесен Хляб, който Господ ми беше давал. Видът на Хляба явно, че впечатли човеците и те протегнаха ръка, като си отчупиха къшеи от него, а след това ги сложиха в устата си и се опитваха да ги сдъвчат. Но докато не бяха преглътнали и първите хапки от Небесния Хляб стомасите им се разиграха от конвулсии и те повърнаха на самата маса. След това ме изгледаха с мазни и лъстиви погледи, като казаха:

“А бе я си взимай Хляба! Не сме опрели до твоя Хляб! Ха, ха, ха! Та ти дори не си завършил библейско училище и диплома нямаш, а си тръгнал другите да учиш...”

След думите си те изплезиха езици и отново облизаха повърнатото на масата, защото то им беше вкусното и притегателното... Самото видение ме погнусяваше, тъй щото очите ми едва удържаха да гледат мляскащите като свине човеци. И тогава Господ прекрати видението, като ми каза:

“Запомни и нека го знаят всички, че преяждането е една от най-успешните примки на духа на Амалик. Защото човешкото сърце не е голямо. Когато се напълни с вкусните ястия на светската теология, то тогава за Пророческото Слово на Отца Ми не остава място в такива сърца. Те вече са достатъчно пълни, за да приемат, че има с какво друго или с какво ново да бъдат научени. И ти трябваше многократно да изпиташ именно това в служението си - да гледаш човеци, които повръщат пророческото слово, понеже не могат да го съвместят с теологията, от която са стигнали до преяждане. И ако Пророческия Дух на Отца е възето, с което Господ издига Своите над властта на Вавилон, то какво друго да е теологията, освен примката на Амалик?”

Примка, свързана с преяждане. Примка, караща сърцата да натегнат в лакомия по земно образование, а не в копнеж по небесното образуване.

Виж тогава и следващата примка. Защото това е примката на пиянството...”

Пред очите ми отново имаше видение. И тогава забелязах множества от човеци, които се тълпяха край амвон, зад който стоеше виночерпец. Те се приближаваха с чашите си при него, а той ги пълнеше с вино. Тогава те изпиваха виното и протягаха чашите за още вино. А като получаваха още, отново го изпиваха. Тогава Господ ми каза:

“Наблюдавай точно какво ще извърши виното с тях. Защото то непременно има ефекта на примка...”

Действително стана така, както ми говореше Исус. Защото самото вино, като замая сърцата и замъгли умовете им, накара човеците да започнат да се клатушкат. Те ходеха така с нозете си, сякаш, че бяха омотани с въжета и връзки. И съвсем скоро, поради действието на виното, просто паднаха на земята. А Господ отново ми каза:

“Когато от амвоните се проповядва на човеците, че вече са спасени, то тогава тези човеци никога повече не правят нищо за спасението си. Именно това има ефект на вино, което бързо пленява сърцето и развърта ума. И никой от тези пияните не иска да размисли, че Спасение има там, където има вяра в Мен. Но да вярваш в Мен е не просто изповед на устата. Да вярваш в Мен ще рече да се стремиш да живееш като Мен. Понеже Духът, Който беше в Мен, е Същият, Който е и в теб.

Но живеят ли тези пияни като Мен? Имат ли Моята Любов към изгубените? Имат ли Моята ревност против търговците? Имат ли Святостта, с която да застанат пред Престола на Отца Ми?

Защото “Свят” ще да рече “отделен”.

А отделиха ли се тези от света? Отделиха ли се от моделите му, от конференциите му, от политиката му? Отделиха ли се тези от сребролюбие, което е примка, докарваща до разорение и погубел?

Един пиян не задава въпроси! Защото градусът вътре в него е отговорът на всичките му въпроси. Затова този градус ще бъде примката в нозете му, която ще се затяга толкова повече, колкото

по-близо е Господният Ден. Виж най-сетне последната от примките на Амалик. Защото това е примката на житейските грижи...”

След думите на Исус аз отново бях във видение. Защото пред очите ми се появи къща и аз видях как пред нея спря камион. А от камионът слезе самият Луцифер. Той вдигна ръка и заповяда на слугите си да започнат да разтоварват камиона. Така слугите му започнаха да разтоварват всевъзможни красиви и желателни неща. Това бе битова техника по последна дума на модата, красиви секции и фотьойли, както и красив западен автомобил. Тогава Луцифер се приближи при къщата и с гальовен глас извика:

“Тук ли си, мило дете? Аз приготвих всичко, което пожела, а сега искам да видя, че къщата е достойна за тези чудесни привилегии, които ти нося...”

В отговор на дявола от самата къща се показва жена, която се усмихна при вида на изобилието. А след това му каза:

“Един момент, благодетелю мой, защото трябва да измета...”

След думите си жената взе метла и започна да мете. Така, съвсем скоро къщата ѝ беше празна, пометена и готова за привилегиите, дадени ѝ от Луцифер. А тогава Исус ми каза:

“Ела с Мен, за да видиш какъв е боклукът, който жената отнесе при кофите...”

Така аз тръгнах с моя Господ и двамата с Него се приближихме при кофите за боклук, за да видим онова, което жената беше измела. А очите ми видяха гледка, която ме потресе и накара да реагирам. Защото аз виждах в боклуджийската кофа Святият Завет на моя Господ, разпилян на отделни страници, които бяха смачкани и разкъсани. И тогава, като скочих в кофата, започнах да събирам скъпоценните страници, а от сърцето ми се надигна вик:

“Какво стори тази жена със Завета Ти, Господи?”

А Господ тихо каза:

“Тя го счете за измет! Всичко Мое тя счете за измет, само и само да получи привилегиите, които ѝ дава Луцифер. И най-неуморен активатор на всичките ѝ мерзости бяха не нещо друго, но

житейските грижи. Затова погледни какво е станало с този дом, в който влязоха поощренията и привилегиите на Луцифер...”

Погледнах към къщата и забелязах, че цялата е покрита със здрава мрежа. И тогава отново казах на Господа:

“Исусе, не е ли това видение още по-пълно потвърждение на думите Ти, че нечистият дух намира къщата празна, пометена и наредена? И фактът, че дяволът е дошъл в пометена къща, не говори ли, че стопанинът на тази къща е счел Теб за измет, само и само да получи придобивките си от княза на този свят?”

“Така е! Но такъв прочит и такова тълкуване се прави толкова рядко, колкото са рядкост човеците, които считат всичко за измет, само и само Мен да придобият.

Но ето, казвам, и нека будните чуят Гласа Ми:

Както някога Човешкият Син намери една Мария и една Марта, така и в това последно време ще има една смирена Мария и една Марта, която се грижи и безпокои за много неща. Тогава непременно смирената Мария в коленете Ми ще получи по-добрия дял, който никога няма да липсва от нея, а последната Марта ще извърши онова, което направи и жената във видението. Нека разумните си спомнят думите на Апостола Ми. А след това да си ги сравнят с видението което ти дадох. Защото някога Апостолът Ми каза:

“Ако само в този живот се надяваме на Христа, то от всичките човеци ние сме най-много за съжаление...”²²

Ето тук е примката, Стефане!

Ето тук е примката, с която дяволът обладава човеците!

Защото мнозина решават, че Името Христос е формула за всичко и най-вече - за лесен живот на земята. Но Аз не ви оставих такъв пример. Аз ви обещах гонение и страдания! Аз ви обещах, че през много скърби ще трябва да преминете, за да влезете в Царството! Но Моите думи се забравиха и мнозина решиха, че Царството може да почака, докато те си поживеят на земята. Сега

²² (I Коринтяни 15:19)

разбираш ли, че къщата ти непременно ще бъде изметена и не в това е въпросът.

Въпросът е какво си счел за измет!

Защото Павел всичко счете за измет, само и само Мен да придобие, а днешните поклонници на Амалик считат Мене за измет, само и само да придобият користите на света. Затова те нямат дял с Мене, но само и единствено с онзи, който сложи примките в нозете им. Колкото до Моите, които не са се съблазнили от това, че нямат придобивките и привилегиите на земните човеци, то на всички тях казвам:

Не се страхувайте, защото нищо не сте донесли в света, нито пък можете да изнесете нещо. А като имате прехрана и облекло от Господа, те ще ви бъдат доволно. Защото Отец Ми знае какво да ви прибави и как да го прибави. Но първо вие се насилете да грабнете Неговото Царство!”

Исус спря да говори. И едва тогава осъзнах колко велика и прекрасна е Неговата Любов. Тази Любов, с която моят Спасител никога няма да даде покой на клепачите Си, докато не измъкне последната Си овца от ноктите на грабителя. Искан ми се да вярвам, братко мой, че ти напълно си осъзнал що за дух е този Амалик. Искан ми се да вярвам, че си видял неговите примки, които той всячески поставя пред Господните люде, напуснали Египет. Искан ми се да вярвам, че с трепет и смирение ще мислиш за грабването, макар мнозина човеци около теб с нескрита похот и алчност да мислят за ограбването. Затова ще завърша с онзи псалом, който с цялата сила на сърцето си пожелавам като Божий отговор в твоята съдба до мига на вечната ни среща с Царя на Сион:

“Опази ме от клопката, която ми поставиха, и от примките на беззаконниците. Нека паднат нечестивите в своите си мрежи, докато аз да премина неповреден...”²³

Амин и Амин!

²³ (Псалом 141:9-10)